

Jak korzystać publikacji?

Publikacja „Dźwięczące abecadło” składa się z 24 plansz z ilustrowanymi wierszykami dźwiękonaśladowczymi. Jest przeznaczona do pracy i zabawy z dziećmi w wieku przedszkolnym. Z powodzeniem mogą z niej zacząć korzystać również młodsze dzieci (oczywiście przy udziale osób dorosłych) – począwszy od tych, które ukończyły pierwszy rok życia.

E-book został stworzony tak, aby można było korzystać z niego na dwa sposoby:

- **tradycyjnie** – plansze z wierszykami drukujemy w formacie A4 po pobraniu pliku PDF e-booka*;
- **za pomocą tablicy multimedialnej** – przy użyciu [linku](#) wyświetlającego prezentację z wierszykami.

Do korzystania z publikacji oprócz plansz z wierszykami potrzebne będą karty z komiksowymi „chmurkami”, na których wypisane są onomatopeje i wykrzykniki zastosowane w publikacji. Karty te pobieramy do samodzielnego wydruku [korzystając z linku](#) – stwarzają one możliwość organizowania zabaw z ich zastosowaniem (np. dobierania napisu w „chmurce” do tego umieszczonego na planszy).

Na kartach znajdują się 24 onomatopeje i wykrzykniki. Onomatopeje to wyrazy lub ich ciągi, które naśladują swym brzmieniem naturalne odgłosy wydawane przez ludzi, zwierzęta, pojazdy, przedmioty i inne źródła dźwięków z naszego otoczenia. Wykrzykniki, które znalazły się w publikacji, służą zaś do wyrażenia stanów emocjonalnych (na przykład „o” czy „juhu”). Wyrażenia ułożone są w kolejności alfabetycznej – jednej literze odpowiada jeden odgłos. Każdemu wyrażeniu towarzyszy rymowana zagadka oraz atrakcyjna dla dzieci, czytelna ilustracja. Prezentowane onomatopeje i wykrzykniki składają się wyłącznie z 24 wprowadzonych liter, nie ma w nich dwuznaków.

Większość wyrażen dźwiękonaśladowczych składa się z pojedynczych sylab, co dodatkowo ułatwia ich głośną lekturę. Szczególnie łatwe do odczytania (a wcześniej do wymówienia) będą sylaby otwarte, a więc te zakończone samogłoską. Wszystko to zachęci młodych czytelników do radosnego i efektywnego korzystania z publikacji i do pierwszych samodzielnych czytelnich prób. Przy okazji dziecko będzie oswajać się z kolejnością liter w alfabecie.

Podczas pracy z publikacją najmłodsze dzieci skupią się na ilustracjach ludzi, zwierząt, pojazdów czy przedmiotów wydających odgłosy oraz na naśladowaniu tych dźwięków. Będą więc

rozwickały percepcję wzrokową i słuchową oraz ćwiczły cały aparat mowy. Wyrażenia dźwiękonaśladowcze są przez dzieci bardzo lubiane. Bardzo dobrze ćwiczą aparat mowy, a ponadto pozwalają komunikować się ze światem. Zachęcają do prób mówienia dzieci, które mają jeszcze problem z wypowiedzeniem „zwykłych” słów, a także doskonale przygotowują do tego ich aparat artykulacyjny.

Nieco starsze dzieci dostrzegą szczegóły ilustracji i będą ćwiczły zdolności komunikacyjne, opisując to, co widzą. Prawdopodobnie zaczną też czytać napisy towarzyszące obrazkom w sposób całościowy. Dzięki ilustracji, a także odczytywanej przez opiekuna zagadce, domyślą się, jakie wyrażenie dźwiękonaśladowcze towarzyszy obrazkowi. Być może dzieci zechcą również nauczyć się wybranych wierszyków na pamięć. Wierszyki są krótkie i łatwo wpadają w ucho. Jeszcze starsze dzieci zapewne chętnie zaczną odkrywać świat liter. Mały czytelnik połączy głoskę słyszana na początku znanego wyrazu dźwiękonaśladowczego z literą wyeksponowaną na karcie. Tym sposobem pozna litery alfabetu, a stąd już prosta droga do samodzielnego czytania.

Publikacja może być wykorzystywana zarówno przez rodziców, jak i osoby pracujące z dziećmi – przez nauczycieli i logopedów zatrudnionych w żłobkach i przedszkolach, a także w szkołach dla dzieci o specjalnych potrzebach edukacyjnych.

Plansze z ilustrowanymi wierszykami można wykorzystywać do przeprowadzenia różnych zabaw (a po ich zakończeniu umieszczać wydrukowane plansze w widocznym miejscu – tak, by dzieci w dalszym ciągu mogły oswajać się z alfabetem). Należy przy tym pamiętać o dwóch ważnych zasadach:

- Dobór zabaw i ich przebieg dostosowujemy do wieku i możliwości psychofizycznych dziecka. Im młodszy Czytelnicy, tym mniej plansz stosujemy równocześnie. Dopiero stopniowo zwiększamy ich liczbę. Podobnie postępujemy w przypadku dzieci, których rozwój jest spowolniony bądź zaburzony. Jeżeli dana zabawa przerasta możliwości dziecka (również ta prowadzona z pomocą osoby dorosłej), odkładamy ją na później.
- Wyizolowane głoski należy wymawiać wyraźnie. Przy spółgłoskach trzeba unikać pojawiania się pogłosu „y”. Tytułem przykładu, gdy wymawiamy głoskę „b”, dziecko nie może słyszeć „by” – utrudniłoby to bowiem naukę czytania. Oczywiście nie wymawiamy również liter jako „be”, „ce” itd.

* Uwaga! Po pobraniu plik PDF z e-bookiem pozbawiony będzie linków umożliwiających wydrukowanie pomocy z „chmurkami” czy wyświetlenie plansz na tablicy multimedialnej (z linków korzystać można tylko w wersji on-line e-booka).